

[Knud Bro.]

og jeg finder det derfor også rimeligt, at disse spørgsmål kan afgøres på de årlige bevilningslove. Men også jeg — det vil jeg gerne understrege — ser frem til, at der bliver økonomiske betingelser for, at alle, som uddanner sig her i landet, får de nødvendige leveomkostninger dækket, sådan som det er lovforslagets hensigt.

Men jeg føler også trang til i denne debat, fordi det hører nøje sammen med denne debat, at sige, at jeg tror, det er en illusion at forestille sig, at man kan løse det økonomiske problem og det såkaldte demokratiske problem, der ligger i denne lovgivning, hvis man ikke også går ind i en strukturdebat.

Vi har peget på de betragtninger, vort landsråd gjorde gældende, at det er nødvendigt, at man indfører en mellemgrad, hvor man efter ca. 3 års forløb er i stand til at få en afsluttende eksamen og gå ud og bruge den i praksis, både fordi det er rimeligt ud fra et brugersynspunkt, at administrationen ikke skal have politter og jurister ind, som har siddet i 7 år og er blevet uddannet til at blive professor i deres fag, men ikke har lært noget som helst om at administrere, og som derefter skal uddannes til det, men også fordi det vil give flere en mulighed for at slutte og overskue deres økonomiske muligheder. Jeg mener også, der må gøres meget mere ved studentervejledning hele vejen gennem studiet, men sandelig også og måske først og fremmest i gymnasieårene, hvor det burde være et fag, hvor man lærte, hvad det vil sige at uddanne sig, og hvor man kunne komme til det.

Jeg mener også, det ville gavne mulighederne, hvis man havde en mere rationel tilrettelæggelse af universiteternes arbejde. Det feriestystem, man kører rundt med, hører et andet århundrede til. Man må indføre et tredje semester eller gøre de to, man har, længere, så man får en normal arbejdstid også her.

Jeg tror ikke, dette vil kunne løses, før vi når frem til et direktorat for undervisningscentre og universiteterne. Jeg tror, man er nødt til at styre det samlet, og jeg tror, man er nødt til at lægge en samlet plan for uddannelsen. I den forbindelse tror jeg det er væsentligt, at man får studenterrepræ-

sentanterne med i dette arbejde, får dem med til at skabe det klima, der skal være på arbejdspladsen, og så håber jeg også, at vi en dag kan få studenterne med til — det tror jeg også er meget væsentligt, det er en ny arbejdsopgave, jeg peger på — at skabe et mere uddannelsesbevidst miljø herhjemme og en større forståelse i befolkningen for det, der skal ske i 1970'erne.

Må jeg også påpege, at lovens navn er ændret til lov om uddannelsesstøtte. Heri ligger, at man ønsker at understrege, at den lovgivning, der her lægges frem, er en lovgivning for alle. Man ønsker at sige, at samfundet ikke i for høj grad skal koncentrere sig, som vi vel har været tilbøjelige til, om de højere uddannelser, men at man skal prøve at dække alle.

Til hr. Knud Nielsens bemærkning om lærlingene vil jeg gerne sige, at støtten til lærlinge siden 1968 er mere end tredoblet, nemlig fra 4 mill. kr. til 13 mill. kr., at antallet af lærlinge er dalende, og at lærlingelønnen efter overenskomstforhandlingerne er steget, så flere lærlinge i dag har så stor en løn, at de udelukkes fra uddannelsesstøtten, det er altså ikke noget brud på dette princip, det, der sker med lærlingene.

Jeg tror, at dette princip både omfatter lærlingene og så vist også andre grupper i samfundet; jeg tror, det moderne industrisamfund i 1970'erne i stigende omfang vil opleve, at hvis man ikke skal umenneskeliggøre samfundet for en meget væsentlig del af befolkningen, nemlig dem, der ikke har nogen uddannelse, så er det nødvendigt, at man laver en skole, hvor man kan komme ind hele livet igennem, så man hele livet igennem er i stand til at håndtere det værktøj, som et moderne industrisamfund stiller til rådighed. Ellers vil man komme til at betale meget dyrt for industriens fordele og for det automatiserede samfunds muligheder.

Med hensyn til det administrative i lovforslaget vil jeg gerne sige, at jeg tror, der er tale om en forenkling både på kortere og længere sigt, og jeg tror også, der vil blive tale om mere ensartet behandling.

Jeg har allerede været inde på vort landsråds betragtninger og vil gerne føje til, at det var vort landsråds opfattelse, at det er rimeligt, sådan som lovforslaget jo også i vidt omfang giver udtryk for det, at man